

Prehľad porušení zákona zo strany predsedu Súdnej rady SR alebo ako Ján Mazák nezvláda svoju funkciu

Marcela Kosová

Súdna rada Slovenskej republiky

Hlavné námestie 8

814 22 Bratislava

Návrh na zaradenie bodu programu 9. zasadnutia súdnej rady, ktoré sa bude konať v septembri 2023, pod názvom „**Stanovisko Súdnej rady SR k niektorým pochybeniam predsedu súdnej rady Jána Mazáka**“

Uvedený bod programu navrhujeme zaradiť v zmysle § 6 ods. 2 zák. č. 185/2002 Z.z. o Súdnej rade SR a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Členovia Súdnej rady SR:

Marcela Kosová

Peter Šamko

Ayše Pružinec Eren

Dana Jelinková Dudzíková

Podpísaní členovia súdnej rady Slovenskej republiky sú toho názoru, že výsledkom viacerých krokov predsedu Súdnej rady Slovenskej republiky a mnohých jeho verejne prezentovaných názorov je nasmerovanie verejnosti k prehlbovaniu nedôvery verejnosti v justíciu. Ako zástupcovia sudcov v súdnej rade navrhujeme, aby súdna rada prerokovala na svojom verejnom zasadnutí tie kroky, vyjadrenia a rozhodnutia Jána Mazáka ako predsedu súdnej rady, ktoré nespĺňajú požiadavku zvyšovania dôvery verejnosti v justíciu, ale práve naopak.

1. Vyhlasenie výberového konania diskriminačne, porušujúc Ústavu Slovenskej republiky a zákony Slovenskej republiky.

Predseda súdnej rady Ján Mazák vyhlásil dňa 27.01.2021 pod č. SR 265/2021-106 podľa § 151zf ods. 2 a 5 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sudcoch“) v spojení s § 28 a 29 zákona o sudcoch, výberové konanie na obsadenie 29 voľných miest sudcov na Najvyššom správnom súde Slovenskej republiky. Okruh osôb, ktoré sa môžu zúčastniť výberového konania, označil nasledovne:

1. **Sudca** zo súdov ustanovených v čl. 143 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), za predpokladu, že vykonával **právnickú prax najmenej po dobu 15 rokov a dosiahol vek 40 rokov ku dňu výberového konania.**

2. **Osoba, ktorá nie je sudcom, za splnenia týchto predpokladov:**

- je občanom Slovenskej republiky,
- **dosiahla vek 40 rokov,**
- získala vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa v študijnom odbore právo na právnickej fakulte vysokej školy v Slovenskej republike alebo má uznaný doklad o vysokoškolskom právnickom vzdelaní druhého stupňa vydaný zahraničnou vysokou školou; ak získala vysokoškolské vzdelanie najprv v prvom stupni a následne v druhom stupni, vyžaduje sa, aby v oboch stupňoch získal vzdelanie v odbore právo,
- **vykonávala právnickú prax najmenej po dobu 15 rokov,**
- má plnú spôsobilosť na právne úkony,
- je zdravotne spôsobilá na výkon funkcie sudcu,
- je bezúhonná,
- spĺňa predpoklady sudcovskej spôsobilosti, ktoré dávajú záruku, že funkciu sudcu bude vykonávať riadne,
- má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky,
- zložila odbornú justičnú skúšku. Za odbornú justičnú skúšku sa považuje aj advokátska skúška, prokurátorská skúška, notárska skúška a odborná skúška komerčného právnika.

Dňa 03.02.2021 pod č. SR 265/2021-165 predseda súdnej rady zmenil vyhlásenie výberového konania na obsadenie 29 voľných miest sudcov na Najvyššom správnom súde Slovenskej republiky č. SR 265/2021-106 zo dňa 27. januára 2021 nasledovne:

1. V čl. I bode 1 sa slová „vykonával právnickú prax najmenej po dobu 15 rokov a dosiahol vek 40 rokov ku dňu výberového konania“ **nahrádzajú slovami „vykonával právnickú prax najmenej po dobu 10 rokov a dosiahol vek 30 rokov najneskôr v prvý deň výberového konania“ .**

2. V čl. I bode 2 sa slová „dosiahla vek 40 rokov“ **nahrádzajú slovami „dosiahla vek 30 rokov najneskôr v prvý deň výberového konania“ a slová „vykonávala právnickú prax najmenej po**

dobu 15 rokov“ sa nahrádzajú slovami „vykonávala právnickú prax najmenej po dobu 10 rokov“.

Zmenu odôvodnil oznámením č. 37/2021 Z. z. o oprave chyby v zákone č. 423/2020 Z. z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s reformou súdnictva vyhláseného v Zbierke zákonov Slovenskej republiky dňa 30. januára 2021. Uvedené oznámenie malo tento obsah: V článku VIII bode 79 v § 151zf ods. 6 majú byť namiesto slov „§28a a 29“ správne uvedené slová „§28 až 29“. Tento bod, teda § 151zf ods. 6 zák. č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich správne znie takto: „Ak odseky 2 až 5 neustanovujú inak, na výberové konanie na voľné miesto sudcu najvyššieho správneho súdu podľa odseku 1 sa použijú § 28 až 29.“

Ak bola dôvodom na zmenu vyhláseného výberového konania oprava chyby v zákone, nie je zrejmé, prečo teda už v pôvodne vyhlásenom výberovom konaní bol použitý § 28 zákona o sudcoch, keď pred opravou chyby bolo odkazované na § 28a a § 29 tohto zákona, teda nie aj na § 28.

Výberové konanie vyhlasuje a administratívne a organizačne zabezpečuje predseda súdnej rady (§ 28a, § 151zf ods. 3) pričom verejné vypočutie kandidátov na funkciu sudcu najvyššieho správneho súdu sa uskutočňuje podľa pravidiel verejného vypočutia kandidátov na sudcu ústavného súdu (§151zf ods. 4), nie podľa kritérií kladených z hľadiska veku a právnickej praxe na kandidátov na funkciu sudcu ústavného súdu. Ústava Slovenskej republiky uvádza v článku 145 ods. 2, že **za sudcu** môže byť vymenovaný občan Slovenskej republiky, ktorý je voliteľný do Národnej rady Slovenskej republiky, **dosiahol vek 30 rokov**, má vysokoškolské právnické vzdelanie a spĺňa predpoklady sudcovskej spôsobilosti, ktoré dávajú záruku, že funkciu sudcu bude vykonávať riadne. Ďalšie predpoklady na vymenovanie za sudcu a jeho funkčný postup, ako aj rozsah imunity sudcov ustanoví zákon. Podľa § 5 zák. č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a zmene a doplnení niektorých zákonov, **za sudcu môže byť vymenovaný občan, ktorý v deň vymenovania dosiahol vek aspoň 30 rokov**, získal vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa v študijnom odbore právo na právnickej fakulte vysokej školy v Slovenskej republike alebo má uznaný doklad o vysokoškolskom právnickom vzdelaní druhého stupňa vydaný zahraničnou vysokou školou; ak získal vysokoškolské vzdelanie najprv v prvom stupni a následne v druhom stupni, vyžaduje sa, aby v oboch stupňoch získal vzdelanie v odbore právo, má plnú spôsobilosť na právne úkony a je zdravotne spôsobilý na výkon funkcie sudcu, je bezúhonný, spĺňa predpoklady sudcovskej spôsobilosti, ktoré dávajú záruku, že funkciu sudcu bude vykonávať riadne (ďalej len „predpoklady sudcovskej spôsobilosti“), má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, zložil odbornú justičnú skúšku, úspešne absolvoval výberové konanie, ak tento zákon neustanovuje inak, súhlasí s vymenovaním do funkcie sudcu a s pridelením na vopred určený súd alebo s pridelením pre obvod krajského súdu ako hosťujúci sudca; súhlas musí mať písomnú formu. Podľa § 11 ods. 2 uvedeného zákona, **na najvyšší správny súd možno prideliť len sudcu, ktorý vykonával právnickú prax po dobu najmenej desať rokov.**

Z uvedeného vyplýva, že predseda Súdnej rady Slovenskej republiky pri vyhlásení výberového konania nie len, že porušil Ústavu Slovenskej republiky a vyššie uvedené ustanovenia zákona, ale toto svoje zlyhanie sa snažil zakryť pod oznámenie o oprave chyby v zákone, ktorá s jeho diskriminačným postupom nemala nič spoločné.

2. Hrubé osočenie zvoleného zástupcu CCJE, devalvovanie Predsedníctva CCJE na administratívnu kanceláriu a zníženie dôveryhodnosti slovenskej justície a jej vrcholných predstaviteľov aj v medzinárodných organizáciách.

Dňa 15.12.2020 predseda súdnej rady Ján Mazák napísal list predsedníčke Poradnej rady európskych sudcov /CCJE/, ktorým reagoval na stanovisko, ako sám uviedol, „Kancelárie“ CCJE vydané v súvislosti so žiadosťou člena CCJE za Slovenskú republiku Františka Moznera, ktorá sa týkala pripravovanej reformy justície na Slovensku. Išlo pritom o stanovisko riadne zvoleného Predsedníctva CCJE.

Predseda súdnej rady v liste uviedol, že „Súdna rada Slovenskej republiky, ktorá nominovala pána Moznera za člena CCJE nemala o jeho žiadosti žiadnu informáciu. Preto to predseda súdnej rady vníma ako jeho čisto súkromnú iniciatívu. Pripomíname, že zástupca Slovenska v CCJE nie je povinný informovať súdnu radu o svojich krokoch, má autonómne postavenie a mandát bez potreby súhlasu súdnej rady či jej predsedu.

Predseda súdnej rady obhajujúc kroky a návrhy novej súdnej mapy z dielne bývalej ministerky spravodlivosti Márie Kolíkovej v liste bezprecedentným spôsobom osočil nie len osobu Františka Moznera, ale aj na zasadnutí súdnej rady **tvrdil, že stanovisko bolo vydané „nejakou kanceláriou“ a nepripustil, že ide o riadne zvolené Predsedníctvo CCJE**, ktoré konalo v zmysle svojich kompetencií. List napísal **bez vedomia členov súdnej rady**. Ako predseda ústavného orgánu sudcovskej legitimity týmto vážne ohrozil obraz slovenskej justície v medzinárodnom priestore.

Vo vzťahu k Františkovi Moznerovi, rovnako bez vedomia členov súdnej rady, uviedol, že „List pána Moznera považuje za pokus odvrátiť pozornosť CCJE od skutočného problému slovenskej justície tvrdeniami o útokoch voči nezávislosti a nestrannosti slovenských sudcov. Neexistujú voči nim žiadne hrozby. Jeho krok je naozaj veľmi zvláštny. Je stále podozrivý z pokusu o spoluprácu s tými, ktorí sú vo väzbe za vraždu Jána Kuciaka a Marty Kušnírovej. Ak si želáte, môžem Vám poskytnúť detaily týchto podozrení z konverzácie Moniky Jankovskej a Mariána Kočnera, ktorý je podozrivý ako hlavný koordinátor vraždy Jána Kuciaka, z aplikácie Threema.“

Po roku od podania žaloby na ochranu osobnosti Františkom Moznerom sa Ján Mazák listom zverejneným na stránke súdnej rady písomne ospravedlnil Františkovi Moznerovi za uvedenú pasáž v liste adresovanom Predsedníčke Poradnej rady európskych sudcov. Požiadal predsedníčku, aby túto pasáž považovala za bezpredmetnú a neprihliadala na ňu. Napriek uvedenému ospravedlneniu sa predseda súdnej rady obrátil na Ústavný súd SR s tým, že boli porušené jeho práva, keďže na jeho námietku nebola táto vec (konanie o žalobe na ochranu osobnosti) prejednávaná na inom súde ako v Košiciach. Ústavný súd mu nevyhovel. Nepopierame možnosť obrátiť sa kohokoľvek na ústavný súd v situácii, keď je presvedčený, že boli porušené jeho ústavné práva. Tento krok predsedu súdnej rady je však potrebné vnímať v kontexte jeho ospravedlnenia, ktoré sa týmto javí ako formálne a pod tlakom okolností.

Z uvedeného vyplýva, že **Ján Mazák ako predseda Súdnej rady Slovenskej republiky bez vedomia jej členov uvádzal skutočnosti, ktoré ohrozujú dôveru nie len slovenskej verejnosti v slovenské súdnictvo, a to mimoriadne dehonestujúci spôsobom vo vzťahu k riadne zvolenému zástupcovi Slovenska do CCJE, ktorého bez akýchkoľvek dôkazov hrubo kriminalizoval**, ale aj tým, že vyslal signál, že ak takto koná predseda ústavného orgánu sudcovskej legitimacy, ide o štandard v konaní slovenských sudcov.

3. Konštatovanie Ústavného súdu Slovenskej republiky, že skutkové tvrdenie predsedu súdnej rady nezodpovedá skutočnosti.

Na zasadnutí súdnej rady dňa 15.12.2020, kandidát na sudcu nezískal aspoň 10 hlasov za to, že spĺňa predpoklady sudcovskej spôsobilosti. Preberali sa jeho dopravné priestupky a jeho dopravná nehoda spred jedenástich rokov. V tejto veci uzavrel zmier s poškodeným. **Predseda súdnej rady na úplný záver rozpravy uviedol, že preveril, či došlo pri takýchto dopravných trestných činoch k uzavretiu podobného zmiaru, pričom nenašiel v štatistikách žiaden taký prípad, kedy by to skončilo takýmto spôsobom, ktorý aproboval aj sudca okresného súdu.**

Ústavný súd Slovenskej republiky na základe sťažnosti uvedeného kandidáta na sudcu vo svojom Náleze sp.zn. ÚS 446/2021 zo dňa 30.06.2022 konštatoval, že týmto uznesením súdnej rady bolo porušené základné právo sťažovateľa na prístup k verejnej funkcii za rovnakých podmienok, základné právo domáhať sa zákonne ustanoveným postupom svojho práva na inom orgáne SR a právo vstúpiť bez akýchkoľvek rozdielov a neodôvodnených obmedzení za rovnakých podmienok do verejných služieb.

Ústavný súd v náleze uviedol, že **z materiálov predložených súdnou radou nevyplýva, že by sa medzi podkladmi zhromaždenými súdnou radou na účel posudzovania predpokladov sudcovskej spôsobilosti sťažovateľa nachádzal taký, ktorý by indikoval zisťovanie súdnej rady o stave rozhodovacej praxe trestných súdov v obdobných veciach**, ako bola trestná vec sťažovateľa. Za tohto stavu je nutné prijať záver (opak v konaní preukázaný nebol), že sťažovateľ pred zasadnutím súdnej rady nemal žiadne indície, že súdna rada môže pri hodnotení splnenia predpokladov jeho sudcovskej spôsobilosti pripisovať relevanciu aspektu, či spôsob rozhodovania v sťažovateľovej trestnej veci bol ojedinelý, resp. či k sťažovateľovi bolo zo strany súdu v trestnom konaní pristupované inak ako k ostatným obžalovaným v obdobných trestných veciach. Na možnosť zaujatia kvalifikovanej reakcie sťažovateľom na skutkové tvrdenia o neexistencii obdobného rozhodnutia je nutný prieskum rozhodovacej činnosti súdov, ktorý, pochopiteľne, u sťažovateľa neprichádzal do úvahy na zasadnutí súdnej rady 15. decembra, keď bol s predmetnou tvrdenou skutočnosťou konfrontovaný prvý krát. Týmto postupom súdnej rady bola sťažovateľovi zmarená možnosť kvalifikovane reagovať a vyjadriť sa k tvrdeniu predneseného predsedom súdnej rady. Zjednodušene povedané, do diskusie bol podľa ústavného súdu vnesený determinatívny element (v podobe vyjadrenia predsedu súdnej rady), ktorý však bol prekvapivým a sťažovateľ na neho nemohol byť pripravený.

Problematický postup súdnej rady podľa Ústavného súdu Slovenskej republiky v tomto smere umocňuje fakt, že **skutkové tvrdenie (predsedu súdnej rady) o rozhodovacej praxi v obdobných trestných veciach nezodpovedá skutočnosti. Existuje viacero súdnych rozhodnutí o schválení zmiaru v obdobných prípadoch trestných stíhaní pre prečin ublíženia**

na zdraví, čo sťažovateľ preukázal poukazom na značný počet rozhodnutí všeobecných súdov, ktoré k ústavnej sťažnosti aj priložil.

Z uvedeného vyplýva, že **predseda súdnej rady na jej verejnom zasadnutí predniesol skutkové tvrdenie, ktoré nebolo pravdivé**, čiže klamal, nešlo pritom o jeho hodnotiaci úsudok, ale prezentoval fakt, ktorý neexistuje. Nemal k nemu žiadne dôkazy. **Podľa konštatovania ústavného súdu malo nepravdivé tvrdenie predsedu súdnej rady podstatný vplyv na to, ako dopadlo hlasovanie.** Ústavný súd uviedol, že postupná gradácia kritiky sťažovateľa vyvrcholila v úplnom závere rozpravy príspevkom predsedu súdnej rady založenom na skutkovom tvrdení (štatistiky dokumentujúce absenciu prípadu ukončenia trestného stíhania zmierom), ktorý so sebou priniesol nový faktor spochybňujúci sťažovateľovi sudcovskú spôsobilosť a interpretovateľný aj ako náznak „neštandardného“ vybavenia jeho trestnej veci.

Takéto verejné klamstvá predsedu súdnej rady sú v úplnom rozpore s požiadavkami morálky, ktoré sa kladú nie len na vrcholového predstaviteľa justície ale aj každého človeka, pričom takýmto konaním je spochybnená legitimita ústavného orgánu jej predsedom, keďže tvrdil skutkové okolnosti, ktoré neboli pravdivé, a ktoré **mali za následok porušenie základného práva kandidáta na sudcu na prístup k verejnej funkcii za rovnakých podmienok, bolo porušené jeho základné právo domáhať sa zákonne ustanoveným postupom svojho práva na inom orgáne SR a právo vstúpiť bez akýchkoľvek rozdielov a neodôvodnených obmedzení za rovnakých podmienok do verejných služieb.**

4. Otvorený list sudcov Slovenska predsedovi Súdnej rady Slovenskej republiky.

Sudcovia Slovenskej republiky v otvorenom liste dňa 07.01.2021 predsedovi súdnej rady Jánovi Mazákovi uviedli, že vykonáva svoju funkciu na prezentovanie čisto svojich osobných názorov, ktoré v mnohých prípadoch prezentuje ako názor celej súdnej rady. **Upozornili, že jeho vyjadrenia hraničia s neprimeranými útokmi na sudcovský stav, prispievajú k znižovaniu dôveryhodnosti občanov k súdnej moci a k manipulácii s právnym vedomím a s verejnou mienkou občanov.** Podpísaní sudcovia uviedli, že Ján Mazák ako predseda súdnej rady nemá a nemôže mať ich dôveru.

Predseda súdnej rady Ján Mazák verejne nekomunikoval žiadne stanovisko, ktorým by vecne reagoval na obsah otvoreného listu. Namiesto toho **znevážil osoby sudcov, keď uviedol: „neveľmi potrebujem dôveru tých, ktorí sa po ťažkom tragickom roku 2020 pre justíciu už otriasli a namiesto pokory, hľadania ciest nápravy, očisty od nehodných kolegov a konštruktívneho dialógu, útočia hlava-nehlava na každého, kto nepodporuje ich názory“**, čo bolo zverejnené vo viacerých médiách.

5. Účasť Jána Mazáka v skupine „Pre obnovu dôvery v právny štát“.

Do programu 13. zasadnutia Súdnej rady Slovenskej republiky, ktoré sa konalo dňa 22.09.2021, predseda súdnej rady zaradil bod programu „Nominácia súdnej rady Slovenskej republiky do odbornej pracovnej skupiny Pre obnovu dôvery v právny štát“. Prvého stretnutia tejto

skupiny, ako zástupca súdnej rady, čo bolo deklarované jednak na webovej stránke Úradu vlády SR, ako aj jeho vlastnými verejnými vyjadreniami, sa zúčastnil bez toho, aby mala o tom súdna rada čo i len vedomosť, a nie ešte, aby ho do tejto skupiny schválila či nominovala.

Predseda vlády, ako predseda Bezpečnostnej rady Slovenskej republiky, adresoval dňa 17.09.2021 list vedúcim predstaviteľom viacerých inštitúcií a orgánov a požiadal ich o schválenie nominácií zástupcov za jednotlivé inštitúcie, vrátane Súdnej rady Slovenskej republiky. Na základe požiadavky predsedu súdnej rady Jána Mazáka, v ktorej uviedol, že navrhuje, aby súdna rada nominovala dvoch členov, a to jeho samého a podpredsedu súdnej rady z dôvodu, že odborná pracovná skupina má zasadať relatívne dlhú dobu permanentne, a aj preto, že len títo dvaja členovia súdnej rady sú plne profesionalizovaní, bol tento bod zaradený na zasadnutie súdnej rady dňa 22.09.2021.

Napriek tomu, že **súdna rada nikoho nenominovala, predseda súdnej rady sa zúčastnil prvého stretnutia tejto skupiny už dňa 20.09.2021**, a dokonca bez toho, aby sme mali ako členovia súdnej rady o jeho účasti čo i len vedomosť. Dozvedeli sme o nej až z médií. Na zasadnutí dňa 22.09.2021 súdna rada jeho účasť neschválila. V rámci rozpravy boli prezentované dôvody tohto nesúhlasu členmi súdnej rady ako aj výhrady k tomu, že sa predseda zúčastnil na prvom zasadnutí bez toho, aby ho schválila alebo nominovala súdna rada.

Predseda argumentoval, že sa zasadnutia zúčastnil, pretože, ako bývalý predseda ústavného súdu, generálny advokát súdneho dvora EÚ, člen výberovej komisie pre európsku prokuratúru a profesor práva EÚ má na to dostatok odborných skúseností, pričom na prvom stretnutí nezastupoval súdnu radu, ale zúčastnil sa ho ako osoba, ktorá pôsobila v európskych inštitúciách „najvyššieho rangu“. Uvedené však nekorešponduje so skutočnosťou, teda s obsahom listu premiéra, ktorý **žiadal o nomináciu zástupcu a nie o účasť osoby Jána Mazáka** ako bývalého predsedu ústavného súdu, bývalého generálneho advokáta súdneho dvora EÚ, či člena výberovej komisie pre európsku prokuratúru alebo profesor práva. Tvrdenie Jána Mazáka je v rozpore aj s informáciou zverejnenou dňa 20.09.2021 na stránke Úradu vlády Slovenskej republiky, z ktorej vyplýva, že Ján Mazák bol účastný tejto skupiny za „nominujúcu inštitúciu“, a to Súdnou radu Slovenskej republiky.

6. Verejne vyvrátené klamstvo predsedu súdnej rady Jána Mazáka, vrátane jeho tvrdenia, že prokuratúra je súčasťou výkonnej moci a že prokurátor nie je pánom prípravného konania, čím účelovo deformuje právne povedomie verejnosti.

Predseda súdnej rady zaradil do programu 13. zasadnutia súdnej rady Slovenskej republiky konaného dňa 23.09.2021 bod programu: „Návrh stanoviska Súdnej rady SR k uzneseniu generálneho prokurátora v zastúpení jeho námestníkom pod sp. zn. IV/3 Pz 22/2021/1000 zo dňa 31.08.2021“.

V návrhu stanoviska, ktoré sám vypracoval, označoval toto rozhodnutie ako „sporné“. Išlo o rozhodnutie podľa § 363 Trestného poriadku prvého námestníka Generálneho prokurátora Slovenskej republiky vo veci „Pčolinský“.V návrhu stanoviska konštatoval, že **sporné rozhodnutie generálneho prokurátora, ktorý je stranou v konaní a nedisponuje ústavne a zákonne garantovanou nezávislosťou, zasiahlo do takto definovanej legitimacy rozhodovania nezávislých trestných**

súdob. V rozprave k tomuto bodu opakovane uviedol, že prokuratúra je súčasťou výkonnej moci, čo bolo rozporované viacerými členmi súdnej rady priamo na zasadnutí. Predseda súdnej v návrhu stanoviska, hoci súdna rada nie je ústavným súdom, konštatoval, že sporné rozhodnutie bolo vydané v rozpore s článkom 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, a že rozhodnutie generálneho prokurátora zasiahlo do legitimity Najvyššieho súdu Slovenskej republiky aj tak, že spochybnilo sudcovskú spôsobilosť konajúcich sudcov o väzbe v tejto veci, v časti integrita pre náležitý a zodpovedný výkon funkcie sudcu.

Z rozhodnutia **Ústavného súdu SR zo dňa 29.06.2021 sp. zn. I. ÚS 278/2021, ktorý bol známy v čase vypracovania stanoviska predsedom súdnej rady, ako i z aktuálneho Nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 21.06.2023 sp. zn. PL. ÚS 1/2022** pritom vyplýva, že súd rozhodujúci o väzbe v prípravnom konaní nemá právomoc prokurátora, ktorý vykonáva dozor, a preto nie je zmocnený na to, aby naprával pochybenia vyšetrovateľa. Pokiaľ sa podľa ústavného súdu v rozhodnutí o väzbe v prípravnom konaní súd nezaoberal nezákonným postupom vyšetrovateľa, toto bez akýchkoľvek pochybností presahuje rámec prieskumnej povinnosti súdu v konaní, ktorého predmetom bolo rozhodovanie o osobnej slobode sťažovateľa. Prokurátor je tým, kto má podľa Trestného poriadku oprávnenie nezákonné postupy vyšetrovateľa korigovať. Nie je akceptovateľné vyžadovať od súdu rozhodujúceho v rámci prípravného konania o väzbe obvineného, aby v prípravnom konaní preberal právomoc dozor vykonávajúceho prokurátora a detailne skúmal zákonnosť postupu vyšetrovateľa v rámci prípravného konania. Uvedené vyvracia tvrdenie Jána Mazáka, že ak generálny prokurátor využije v prípravnom konaní § 363 Trestného poriadku vo veci, v ktorej súd rozhodoval o väzbe, je týmto rozhodnutím generálneho prokurátora spochybnená sudcovská spôsobilosť sudcov.

Dňa 01.10.2021 **prokurátori** Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky reagovali na návrh stanoviska predloženého predsedom súdnej rady v rovnakom kontexte. **Uviedli okrem iného, že rozhodnutie generálneho prokurátora o zrušení nezákonného právoplatného uznesenia orgánov prípravného konania o vznesení obvinenia v žiadnom prípade nie je možné vnímať ako „spochybňovanie sudcovskej spôsobilosti konajúcich sudcov“, ale ako naplnenie základne zásady trestného konania uvedenej v § 2 ods. 1 Trestného poriadku**, v zmysle ktorej nikto nesmie byť stíhaný ako obvinený inak, než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje tento zákon. Konštatovali, že bez povšimnutia súdnej rady zostal celý rad rozhodnutí generálneho prokurátora podľa § 363 Trestného poriadku. Keď však využil toto oprávnenie v trestnej veci Vladimíra Pčolinského či Jaroslava Haščáka, rozpútal sa verejný ošial, v rámci ktorého sa časť politikov podporovaná mainstreamovými médiami a ďalšími samozvanými odborníkmi na trestné právo snaží o zrušenie či obmedzenie tejto zákonnej právomoci. Prokurátori preto apelovali na členov súdnej rady, aby sa nenechali vtiahnuť do tejto politizácie práva a zachovali si svoj odborný kredit, ktorý v spoločnosti požívajú.

Generálny prokurátor Maroš Žilinka v liste adresovanom predsedovi súdnej rady Jánovi Mazákovi dňa 26.11.2021 reagoval na rozhovor Jána Mazáka publikovanom v denníku SME dňa 16.11.2021, v ktorom okrem iného **predseda súdnej rady uviedol, že** „to, ako si Žilinka vykladá § 363 môže byť protiústavné, kritérium objektívnosti a najmä odbornosti nielenže nespĺňajú, ale nemožno ich ani vnímať inak, ako zavádzajúce“... ako aj, že „s určitosťou viem, že to, že generálny

prokurátor nerozhodol o podnete na použitie § 363 Trestného poriadku, pretože **si nikto neuvedomuje, že to nie je návrh na použitie tohto paragrafu, to je iba obyčajný podnet, o ktorom môže a nemusí rozhodnúť generálny prokurátor**“.

Generálny prokurátor v liste pripomenul, že tvrdenia o akomsi „podnete“ odporujú platnej právnej úprave, nakoľko, ak generálny prokurátor nekoná z vlastnej iniciatívy (§ 364 ods. 2 Trestného poriadku), konať a rozhodovať podľa § 363 Trestného poriadku a nasl. je oprávnený len **na základe návrhu** podaného oprávnenou osobou. Konať **o takomto návrhu** nie je povinný, len ak návrh podala neoprávnená osoba. Inak **je povinný konať**.

Pokiaľ ide o tvrdenie Jána Mazáka, že prokuratúra patrí do výkonnej moci, je potrebné poukázať na **Nález Ústavného súdu SR zo dňa 29.09.2021, sp. zn. PL ÚS 25/2020-131**, z ktorého explicitne vyplýva, že **ústava priznáva prokuratúre postavenie osobitného ústavného orgánu právnej ochrany obdobne ako verejnému ochrancovi práv. Neupravuje prokuratúru ako súčasť výkonnej moci**. Postavenie prokuratúry sa podľa čl. 149 ústavy neobmedzuje výlučne na ochranu záujmov štátu v trestnom konaní, ale zahŕňa aj ochranu práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb. Prokuratúra je orgánom štátnej moci nesúcim znaky ako orgánov výkonnej moci (napríklad pri dozore nad zachovávaním zákonnosti orgánmi verejnej správy), tak aj orgánov súdnej moci (najmä vo vzťahu k oprávneniam v trestnom konaní). Z uvedených skutočností podľa ústavného súdu **vyplýva relatívne samostatné postavenie prokuratúry v ústavnom systéme Slovenskej republiky, v kontraste s koncepciou, ktorá chápe prokuratúru ako súčasť orgánov výkonnej moci podriadených vláde (napríklad v Čechách)**. Z odpovedá tomu aj spôsob kreácie konkrétneho nositeľa funkcie generálneho prokurátora, ktorého podľa čl. 150 ústavy vymenúva a odvoláva prezident na návrh národnej rady.

Predseda súdnej rady naďalej trval na tom, že v Náleze US SR PL. ÚS 43/95 sa konštatuje, že Generálny prokurátor patrí do sústavy výkonnej moci a doposiaľ tento zásadný záver o postavení generálneho prokurátora nebol revidovaný.

V rámci tejto témy **predseda súdnej rady navyše na zasadnutí súdnej rady konštatoval, že zástupkyňa Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v „Skupine pre obnovu dôvery v právny štát“ potvrdila, že § 363 Trestného poriadku nebol generálnym prokurátorom nikdy použitý tak, ako v prípade bývalého riaditeľa SIS Vladimíra Pčolinského**. Tieto jeho tvrdenie však opäť nekorešponujú so skutočnosťou. **Prokurátorka**, ktorá bola účastná zasadnutia tejto skupiny, **verejne vyhlásila, že nikdy nič také nepovedala** a nie je jasné, ako Ján Mazák vyvodil tento záver z jej odpovede, ktorou uviedla, že sa nevie k takémuto niečomu vyjadriť, keďže akékoľvek vyjadrenie by predpokladalo vedomosť o obsahu všetkých rozhodnutí Generálneho prokurátora Slovenskej republiky k § 363 Trestného poriadku, ktoré boli vydané za posledných 15 rokov.

Predseda Súdnej rady SR pokračoval vo svojich zavádzajúcich verejných vyhláseniach aj v rozhovore v HN televízii dňa 20.03.2023, kde zopakoval právne lži o tom, že rozhodnutia generálneho prokurátora podľa § 363 Tr. por. zasahujú do nezávislosti súdov a že generálny prokurátor postupom podľa § 363 Tr. por. mení, nahrádza, koriguje právne závery (názory) súdov, že kontroluje súdy a dokonca uviedol, že **nie je pravda, že pánom prípravného konania je prokurátor**, pričom ako právnik musel vedieť, že hovorí absolútne nepravdy, nakoľko využívanie § 363 Tr. por.

žiadnym spôsobom nezasahuje do väzobného rozhodovania súdov a prokurátor je jednoznačne pánom prípravného konania, čo nepochybne vyplýva z Trestného poriadku (skutočnosť, že prokurátor je pánom prípravného konania vie už dokonca aj priemerný študent právnickej fakulty). Išlo o zneužitie funkcie predsedu súdnej rady na to, aby sa zavďačil názorom určitej skupiny politikov, ktorí ho nominovali za člena súdnej rady.

Skutočnosť, že predseda súdnej rady poskytoval verejnosti účelové Iži poplatné názorom politikov, ktorí ho do súdnej rady nominovali, vhodne dokumentuje aj nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 1/2022 zo dňa 21.06.2023, ktorý celkom jednoznačne uvádza, že „prokurátor má v prípravnom konaní postavenie dominus litis“, pričom generálny prokurátor rozhodovaním podľa § 363 Tr. por. nenahrádza rozhodnutia sudcu pre prípravné konanie vlastnými rozhodnutiami s tým, že trestný poriadok takúto situáciu ani neumožňuje. Ústavný súd ďalej konštatuje, že právomoci generálneho prokurátora pri rozhodovaní podľa § 363 Tr. por. sa s rozhodovaním sudcu pre prípravné konanie ani neprekrývajú.

Predseda súdnej rady Ján Mazák opakovane verejne nehovoril pravdu, tvrdil skutočnosti v rozpore s platným právom Slovenskej republiky, a to v snahe preukázať, že rozhodnutia podľa § 363 Trestného poriadku boli v rozpore s ústavou a zákonmi. Tieto jeho tvrdenia, ktoré boli v súlade s názorom niektorých vládnych politikov, ktorí ho do súdnej rady nominovali, hovoria o tom, že **ako predseda súdnej rady sa snažil zneužiť súdnu radu ako ústavný orgán sudcovskej legitimacy, aby prijala mimo svojej kompetencie a právomoci politické stanoviská a snažil sa Ižami ovplyvniť verejnú mienku tak, aby prijala za správne názory politikov, ktorí ho do súdnej rady nominovali.**

7. Nezákonný zásah predsedu Súdnej rady Slovenskej republiky Jána Mazáka do kompetencií Hlavnej volebnej komisie.

Mandát členky súdnej rady zvolenej sudcami Marcele Kosovej po jej vzdaní sa členstva v súdnej rade uplynul dňa 08.02.2022. Ďalším štyrom členom súdnej rady volených sudcami mal uplynúť koncom júna 2022. Predseda súdnej rady vyhlásil jednu voľbu na všetkých päť miest. Na základe takto vyhlásených volieb v západoslovenskom volebnom obvode, kde jedno miesto bolo potrebné obsadiť novozvoleným členom ihneď po voľbe a ďalšie dve až po uplynutí mandátu štyrom členom, teda v júli 2022, nebolo možné určiť, kto nastúpi do súdnej rady hneď po voľbách.

Dňa 24.02.2022 vydal predseda súdnej rady „**Metodické usmernenie**“ **predsedu súdnej rady**, zverejnené na stránke súdnej rady, **v ktorom konštatoval, v rozpore s vyhlásenou voľbou, že „...musia** oprávnení navrhovateľa v západoslovenskom volebnom obvode navrhovať 1) osobitne kandidátov/kandidátky na miesto uprázdnené po Marcele Kosovej a 2) osobitne na dve miesta členov/členiek súdnej rady, ktoré sa uvoľnia v dôsledku uplynutia funkčného obdobia. Na základe takto vykonaného návrhového oprávnenia **sa vytvorila** dve kandidátne listiny; jedna listina pre voľby náhradného člena súdnej rady, ktorý sa stane členom ihneď po vykonaní volieb, druhá listina pre voľby dvoch nových členov, ktorých funkčné obdobie začne po uplynutí funkčného obdobia dvoch

členov súdnej rady. Vo voľbách v západoslovenskom volebnom obvode **sa vydajú z uvedených dôvodov dva volebné lístky**. Jeden volebný lístok pre voľbu náhradného člena súdnej rady namiesto Marcely Kosovej, druhý volebný lístok pre voľbu dvoch nových členov súdnej rady. **Hlavná volebná komisia vyhlási výsledky volieb v západoslovenskom volebnom obvode osobitne na miesto uprázdnené po Marcele Kosovej a osobitne na dve miesta členov súdnej rady, ktorí budú zvolení po tých členov, ktorým skončí funkčné obdobie.**“

Podľa zákona predseda súdnej rady vyhlási deň a čas konania volieb. Zvolá ustanovujúce zasadnutie hlavnej volebnej komisie najneskôr 30 dní pred dňom konania volieb. Žiadny zákon ani Ústava Slovenskej republiky mu nepriznáva žiadnu inú kompetenciu v tomto procese. Všetko ostatné je v kompetencii Hlavnej volebnej komisie, predsedu Hlavnej volebnej komisie a volebných komisií. Predseda súdnej rady nemá absolútne žiadne zákonné oprávnenie ako usmerňovať či prikazovať, čo musia a majú urobiť navrhovatelia, voliči a už vôbec nie Hlavná volebná komisia. **Metodické usmernenie predsedu súdnej rady bolo nezákonným vstupovaním do ich kompetencií a oprávnení a pokusom o ovplyvňovanie procesu volieb do súdnej rady z pozície predsedu Súdnej rady Slovenskej republiky, ktorým sa snažil napraviť zmätočne vyhlásené voľby.**

8. Útok predsedu súdnej rady Jána Mazáka na sudcov a zvolených predstaviteľov sudcovskej samosprávy.

Predseda súdnej rady v rozhovore poskytnutom médiám a zverejnenom dňa 08.03.2022 **verejne zaútočil na osoby viacerých sudcov z Bratislavy**. Na tieto útoky reagovala Sudcovská rada pri Krajskom súde v Bratislave svojim vyhlásením, v ktorom uviedla, že považuje verejné vyjadrenia predsedu súdnej rady vo vzťahu k osobám konkrétnych sudcov ako nevhodné, neodborné, zavádzajúce a znevažujúce, a vyzvala ho na nevyhnutnú zdržanlivosť vo vyjadreniach o veciach týkajúcich sa konania a osobnosti sudcu, ktoré jednoznačne neprispievajú k zvýšeniu dôveryhodnosti justície. Reakcia predsedu súdnej rady na výzvu nebola vecná, ale opäť osobná a spochybňujúca členov sudcovskej rady, keď uviedol, že vzhľadom na „zloženie sudcovskej rady“ nemá potrebu sa k výzve vyjadriť a obhajovať svoju odbornosť.

Predseda súdnej rady Ján Mazák verejne znevážil bez akýchkoľvek vecných argumentov riadne zvolených členov sudcovskej rady. Navyše za situácie, keď bol vyzvaný na zdržanlivosť vo vyjadreniach o veciach týkajúcich sa konania a osobnosti sudcu. Touto reakciou len potvrdil skutočnosti uvádzané vo výzve sudcovskej rady, a vystupňoval výroky, ktoré jednoznačne neprispievajú k zvýšeniu dôveryhodnosti justície.

9. Porušenie zákona o súdnej rade a bránenie vo výkone mandátu členom súdnej rady.

Dňa 09.08.2022 bol podpredsedom súdnej rady predložený návrh programu zasadnutia súdnej rady. Tri členky súdnej rovnakého dňa navrhli doplniť program. Navrhli tri body. 1/ Poskytovanie materiálov na zasadnutie súdnej rady jej členom ako súčasť riadneho výkonu mandátu ústavných činiteľov, 2/ Výjazdové zasadnutia Súdnej rady SR, 3/ Administratívna záťaž súdov v súvislosti s poskytovaním podkladov pre hodnotiace komisie a práca hodnotiacich komisií. Súčasťou návrhu bolo odôvodnenie, prečo tieto body navrhujú. Tento návrh na doplnenie programu zasadnutia podpredsedom súdnej rady nebol akceptovaný a body neboli zaradené do programu.

Názor predsedu súdnej rady Jána Mazáka, ktorý podporil tento postup podpredsedu bol, že doplnenie podmienil náležitosťami návrhu na doplnenie tak, ako to vyplýva z rokovacieho poriadku s tým, že bez nich nie je možné prerokovať navrhované body na najbližšom zasadnutí, ignorujúc tak zákon a aj samotný rokovací poriadok, kde je uvedené „spravidla“.

Pripomíname, že podľa § 6 ods. 2 zák. č. 185/2002 Z.z. o Súdnej rade Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ak najmenej

traja členovia súdnej rady navrhnú zmenu alebo doplnenie programu, predseda súdnej rady zaradí tento návrh do programu zasadnutia súdnej rady.

Návrh na doplnenie programu tromi členkami súdnej rady mal byť zaradený do programu zasadnutia súdnej rady (v tretej vete § 6 ods. 2 chýba napr. slovo môže, smie atď.) Znenie tohto paragrafu nepripúšťa alternatívy. V zmysle zákona, predseda súdnej rady určuje program, tento ním navrhnutý program môže byť doplnený buď jedným členom súdnej rady, kedy sa samostatne hlasuje o doplnení programu o takto navrhnutý bod či body, alebo aspoň tromi členmi, kedy predseda bod alebo body **zaradí** bez osobitného hlasovania, a to bez akéhokoľvek ich posudzovania. Nemá žiadnu zákonnú právomoc toto posudzovať a dať k tomu akýsi výklad a postupovať podľa vlastného uváženia. Napriek uvedenému tieto body neboli zaradené do programu zasadnutia, pričom až po rozprave k programu, v rámci ktorej predseda trval na tomto postoji, boli body schválené do programu zasadnutia hlasovaním členov súdnej rady. Predseda súdnej rady nehlasoval za zaradenie týchto bodov do programu.

Predseda súdnej rady porušil zákon o súdnej rade, keď odmietol rešpektovať znenie uvedeného ustanovenia a tento svoj postoj obhajoval aj na zasadnutí, pričom nehlasoval za zaradenie týchto bodov do programu, čím **sa snažil zabrániť v tom, aby členky, ktoré body programu navrhli, mohli riadne naplňať svoj mandát v zmysle zákona.**

10. Nepredloženie podkladov členom súdnej rady doručených súdnej rade.

Predseda súdnej rady nepredložil členom súdnej rady odpoveď Okresného súdu Bratislava V týkajúcu sa žiadosti súdnej rady o súčinnosť v tom, kto dal pokyn na poskytnutie zmienek vyšetrovateľovi NAKA. O súčinnosť bol Okresný súd Bratislava V požiadaný na základe uznesenia súdnej rady. Uvedené bolo predmetom bodu, ktorým súdna rada riešila postup predsedu Okresného súdu Bratislava III a sudcov v súvislosti so zásahom NAKA, pričom Ján Mazák tvrdil, že predseda súdu mal konať rovnako, ako konal predseda Okresného súdu Bratislava V, ktorý ako predseda vydal pokyn na poskytnutie zmienek vyšetrovateľovi NAKA.

Keďže pred zasadnutím nebola členom súdnej rady predložená odpoveď, kontaktovali vedenie okresného súdu. Boli im oznámené, že odpoveď bola obratom súdnej rade zaslaná. Napriek opakovaným dotazom priamo na zasadnutí, kde sa táto odpoveď nachádza, predseda súdnej rady nereagoval ani raz. Namiesto toho bol predložený úradný záznam vtedajšieho vyšetrovateľa NAKA, aktuálne pracovníka kancelárie súdnej rady o tom, ako to malo byť s predložením zmienek.

Členovia súdnej rady následne na základe zákona o slobodnom prístupe k informáciám museli zisťovať z okresného súdu, či a kedy bola súdnej rade táto odpoveď poskytnutá. Až následne, keď informovali o tejto zistenej skutočnosti, predseda súdnej rady túto odpoveď emailom zaslal členom súdnej rady, a to **až dňa 12.08.2022**. Poskytol zároveň stanovisko riaditeľa sekcie preverovania, z ktorého vyplynulo, že **na základe písomného poverenia predsedu Súdnej rady Slovenskej republiky zo dňa 22.6.2022 pre potreby spracovania vyjadrenia k okolnostiam priebehu zaistenia zmienek** na Okresnom súde Bratislava V, vyžiadal z tohto súdu fotokópie úradných záznamov o manipulácii so zmenkami v troch súdnych konaniach. **Dňa 08.07.2022 okresný súd požadované listiny zaslal a doručené do kancelárie súdnej rady boli dňa 12.7.2022**. Následne na ich základe spracoval vyjadrenia, ktoré do podateľne doručil dňa

19.07.2022. **Uznesením Súdnej rady SR č. 127/2022 zo 15.06.2022, nebola kancelária súdnej rady poverená zabezpečením žiadnych materiálov a predmetné listiny vyžiadal výlučne za účelom spracovania vyjadrenia, z tohto dôvodu neboli tieto listiny členkám a členom súdnej rady zaslané.**

Predseda súdnej rady uviedol, že sa stotožňuje s týmto vyjadrením s tým, že táto správa riaditeľa sekcie bola oboznámená na 10. zasadnutí súdnej rady. Dodal, že správa riaditeľa sekcie ako aj podklady, ktoré si vyžiadal z Okresného súdu Bratislava V nie sú listinami, ktoré by, dnes alebo v budúcnosti, tvorili skutkový alebo právny základ pre rozhodovanie súdnej rady. Slúžili len ako základ pre vypracovanie informácie pre súdnu radu.

Toto konštatovanie predsedu súdnej rady nekorešponduje so skutočnosťou z viacerých dôvodov. Správa vypracovaná riaditeľom sekcie bola presne opačná aký bol obsah podkladov z okresného súdu. Uvádžalo sa v nej, že pokyn na vydanie zmienek dal predseda súdu. Z podkladov Okresného súdu Bratislava V však vyplýva, že pokyny dali zákonní sudcovia vo veci a nie predseda súdu. Súdna rada nepoverila riaditeľa sekcie, v ktorého osobe ide navyše o vyšetrovateľa NAKA konajúceho v tejto trestnej veci v minulosti, ale vyžiadala si podklady zo súdu na základe prijatého uznesenia za účelom, aby ich posúdili členovia rady, nie zamestnanec kancelárie, ktorého pracovné zaradenie nemá nič spoločné s programom súdnej rady.

Nie je zrejmé, prečo predseda súdnej rady poveril zamestnanca kancelárie na zistenie niečoho, o čo žiadala súdna rada na základe schváleného uznesenia, a to „pre potreby spracovania vyjadrenia“ jeho osobou, hoci odpoveď Okresného súdu Bratislava V mala byť na základe schváleného uznesenia vyžiadaná a predložená všetkým členom súdnej rady.

Predseda súdnej rady vykonal všetko pre to, aby obhajoval (aj v rámci rozpravy na zasadnutí súdnej rady) postup vtedajšej ministerky Kolíkovej, ktorá predsedu Okresného súdu Bratislava III odvolala aj z dôvodu, že mal dať pokyn na odovzdanie spisu a jeho utajovanej prílohy príslušníkom NAKA, hoci nebol v tejto veci zákonným sudcom ani zbaveným mlčanlivosti.

11. Porušenie zákona o súdnej rade a zneváženie dobrého mena sudcu.

Predseda súdnej dňa 03.08.2022 predložil „**Návrh na začatie konania o dôvodnosti kvalifikovaného podnetu**“ **tvrdiac, že postupuje** podľa ustanovenia § 27hg zákona č. 185/2002 Z. z. o Súdnej rade Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov a v súlade s ustanovením § 3b písm. b), c) a f) a ustanovením § 3a písm. c) zákona č. 185/2002 Z. z. o Súdnej rade Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v spojení s čl. XX ods. 7 písm. e) Rokovacieho poriadku Súdnej rady Slovenskej republiky. Zaradil ho na zasadnutie súdnej rady konaného v auguste 2022 a navrhol prijať uznesenie, že Súdna rada Slovenskej republiky vykonaním dohľadu nad spĺňaním predpokladov sudcovskej spôsobilosti a po prerokovaní tohto návrhu za A. prijíma stanovisko, že konkrétny sudca porušil povinnosť spĺňať predpoklady sudcovskej spôsobilosti, za B. poveruje predsedu Súdnej rady Slovenskej republiky podať disciplinárny návrh voči tomuto sudcovi.

Išlo pritom o sťažnosť účastníka konania a nie podnet, ktorá sťažnosť sa netýkala ani preverovania majetkových pomerov sudcu (§ 27ha zákona o súdnej rade) ani podozrenia z porušovania jeho povinnosti spĺňať predpoklady sudcovskej spôsobilosti v oblasti

obchodných, majetkových alebo finančných vzťahov s osobami z prostredia organizovaného zločinu (§ 27hb zákona o súdnej rade).

Stanovisko o nespĺňaní predpokladov sudcovskej spôsobilosti sa však má týkať len prípadov, ktoré možno kvalifikovať ako disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 3 písm. d) zákona o sudcoch. Pokiaľ má nasledovať za stanoviskom súdnej rady o nespĺňaní týchto predpokladov proces, v ktorom sa rozhoduje o ich strate, zákon pozná len také konanie, v ktorom sa koná o závažnom disciplinárnom previnení nezlučiteľnom s funkciou sudcu. **Súdna rada teda môže prijať stanovisko o porušovaní povinnosti dodržiavať predpoklady sudcovskej spôsobilosti len v prípade, ak súdnou radou konštatované porušenie povinnosti dodržiavať predpoklady sudcovskej spôsobilosti možno subsumovať pod disciplinárne previnenie nezlučiteľné s funkciou sudcu.** Predseda súdnej rady musí potom na základe takéhoto stanoviska súdnej rady podať disciplinárny návrh s kvalifikáciou podľa § 116 ods. 3 písm. d) zákona o sudcoch. V danom prípade však nešlo ani o jednu z uvedených situácií, nešlo o konanie, za ktoré by mala hroziť strata predpokladov sudcovskej spôsobilosti (čl. 141b ods. 2 Ústavy).

Napriek uvedenému predseda tento bod zaradil do programu ako kvalifikovaný podnet, hoci sťažnosť nespĺňala základné zákonné atribúty kvalifikovaného podnetu.

Výsledok rozpravy súdnej rady bol, že predseda súdnej rady vzal späť tento bod programu bez akéhokoľvek prijatého záveru súdnou radou alebo konštatovania akéhokoľvek porušenia čohokoľvek zo strany daného sudcu. Napriek uvedenému predseda súdnej rady dňa 18.08.2022 na stránke súdnej rady zverejnil vyhlásenie, v ktorom uviedol, že

„na 11. zasadnutí Súdnej rady Slovenskej republiky sa prejednával návrh predsedu súdnej rady o odôvodnenosti kvalifikovaného podnetu (sťažnosti) účastníka sporu v konaní pred Okresným súdom Piešťany. Zákonný sudca doručil tomuto účastníkovi konania rozsudok, ktorý obsahoval viac ako 500 chýb; pochybenia boli napravené rozsiahlym opravným uznesením. V konaní pred súdnou radou sudca potvrdil, že došlo k takému pochybeniu a vzal na seba zodpovednosť za písomné vyhotovenie rozsudku. **Z diskusie, aj na základe iných písomných dôkazov, vyplynulo, že síce došlo k porušeniu povinností sudcu, avšak iba ojedinelému,** pričom ide o sudcu, ktorý má, napriek tomu, že je sudcom iba od roku 2017, výborné pracovné výsledky a vykazuje náležitú mieru integrity na náležitý a zodpovedný výkon funkcie sudcu. Na základe toho predseda súdnej rady vzal späť svoj návrh a súdna rada vzala tento úkon na vedomie. Predseda súdnej rady, vychádzajúc z výsledkov prejednávania tejto veci pred celou súdnou radou, **dospel k záveru, že na nápravu u zákonného sudcu postačuje prejednanie jeho pochybenia pri vyhotovovaní rozsudku pred súdnou radou.** Preto sudcu písomne nenapomenie ani nenavrhne jeho disciplinárne stíhanie.“

Na takéto vyhlásenie, ktoré nemalo nič spoločné s tým, čo sa udialo na zasadnutí súdnej rady, reagovalo viacero členov súdnej rady verejným vyhlásením, v ktorom uviedli, že **k tendenčnému informovaniu niektorých médií o tomto bode programu a jeho výsledku prispelo aj vyjadrenie predsedu súdnej rady zverejnené dňa 18.08.2022 na stránke súdnej rady.** Členovia súdnej rady konštatovali, že im nie je zrejmé, ako dospel predseda súdnej rady k tomu, že na „nápravu“ tohto sudcu bude postačovať prejednanie jeho pochybenia pred celou súdnou radou. Súdna rada nedospela u sudcu k rozhodnutiu o žiadnom pochybení, ktoré by malo byť potrestané akýmkoľvek spôsobom. Iba konštatovanie viny totiž zakladá možnosť „upustenia od potrestania“ a očakávanie výchovného účinku od prejednávania veci bez potreby uloženia trestu. A už vôbec na zasadnutí súdnej rady jej členovia nevzhládli ani vzdialene dôvody na konštatovanie straty sudcovskej spôsobilosti, ani o takúto stratu ísť nemohlo, keďže k takémuto niečomu nesmerovala ani sťažnosť účastníka konania. Napokon, samotný predseda súdnej rady vzal svoj návrh vzhľadom na jasné vyjadrenia

takmer všetkých členov súdnej rady počas rozpravy späť, čo vzala Súdna rada Slovenskej republiky priamo na zasadnutí na vedomie uznesením č. 168/2022. Toto verejné vyhlásenie podpísali dňa 18.08.2022 členovia súdnej rady: Marcela Kosová, Eva Mišíková, Ayše Pružinec Eren, Ľuboš Kunay, Dana Jelinková Dudzíková, Peter Farkaš a Peter Bebej.

Uvedeným konaním predsedu súdnej rady bol porušený zákon o súdnej rade a bezdôvodne znevážená dobrá povesť konkrétneho sudcu, a to len na základe svojvoľného postupu predsedu súdnej rady. Predseda súdnej rady nerešpektoval ani tú skutočnosť, že súdna rada nekonštatovala u prejednávaneho sudcu žiadne previnenie, a už vôbec možnú stratu sudcovskej spôsobilosti, napriek tomu predseda zverejnil vyššie uvedené vyhlásenie.

12. Zadržanie podaní členom súdnej rady predsedom súdnej rady Jánom Mazákom.

Podnet Advokátskej kancelárie Škubla a partneri bol doručený do podateľne Kancelárie súdnej rady osobitne na mená všetkých jej členov dňa 26.09.2022. Každé podanie obsahovalo niekoľko desiatok strán. Predložený bol členom súdnej rady až dňa 19.10.2022 na druhý deň dvojdnového zasadnutia bez akéhokoľvek vysvetlenia položením materiálov na stôl každého člena súdnej rady. Materiál bol predložený až po tom, čo v noci z 18.10.2022 na 19.10.2022 boli členovia touto advokátskou kanceláriou emailom upozornení na zaslanie podnetu zo dňa 22.09.2022, ale predovšetkým až takmer mesiac po tom, ako bol doručený do podateľne.

Predseda súdnej rady medzi tým vybavil podnet dňa 05.10.2022 s tým, že ho odkladá. Svoj postup obhajoval tým, že **by prípadné skoršie odovzdanie podaní do rúk členov súdnej rady žiadnym spôsobom neovplyvnilo obsah jeho rozhodnutia odložiť podnety bez ďalšieho opatrenia. Nie je však zrejmé, odkiaľ predseda disponoval obsahom podaní jednotlivým členom súdnej rady a vedel, že všetky sú totožné, ak neprešiel ich obsah, na čo ale nemá zákonnú kompetenciu.** Nemá ani žiadnu zákonnú kompetenciu zadržať akékoľvek podanie určené členom súdnej rady, dokonca o nich ani nemá čo mať osobitnú vedomosť, nemá žiadnu zákonnú kompetenciu dávať zamestnancom Kancelárie Súdnej rady Slovenskej republiky pokyny, kedy majú doručiť členom súdnej rady podania, ktoré sú na ich mená, alebo či ich vôbec členom súdnej rady doručiť. Tvrdenie predsedu, že podania sa členom súdnej rady nedoručujú na adresu súdnej rady, keďže členovia súdnej rady nemajú sídlo na Hlavnom námestí 8 v Bratislave, a že tam sídli len predseda a podpredseda, nie je pravdivé a je v rozpore so zákonom. Sídlo súdnej rady je sídlom všetkých jej členov, kde sa bežne všetky podania doručujú a doručovali aj v minulosti. Členovia súdnej rady nemajú zverejnené žiadne osobitné adresy na doručovanie podaní, na stránke súdnej rady je uvedené, že všetky podania sa doručujú na adresu Bratislava, Hlavné námestie 8.

Na základe toho, že členovia súdnej rady navrhli bod programu na nasledujúce zasadnutie s tým, že žiadali predsedu súdnej rady o vysvetlenie jeho konania, tento napísal vyjadrenie, že sa stala chyba v dôsledku jeho chybného pokynu.

Podstata porušenia povinností predsedu súdnej rady však nie je v chybnom pokyne ako sám tvrdí, ale v tom, že vôbec nejaký pokyn dával. Vydávanie akýchkoľvek pokynov o poskytnutí doručených podaní jednotlivým členom súdnej rady kanceláriou mu neumožňuje

žiaden zákon. Tento svoj postup verejne obhajoval, čím porušil jednak svoje povinnosti a zároveň zabránil členom súdnej rady vo výkone ich mandátu. K pripusteniu akéhosi pochybenia došiel navyše až po tom, čo tento bod do programu navrhlo zaradiť sedem členov súdnej rady volených sudcami.

13. Vo vzťahu k potrebe preverovať budúcich sudcov správnych súdov v súvislosti s návrhom odkladu súdnej mapy, predseda súdnej rady uviedol, že súdna rada je schopná ich preveriť za týždeň.

Bývalá ministerka spravodlivosti Mária Kolíková už z pozície poslankyne na zasadnutí Národnej rady Slovenskej republiky počas rozpravy k prejednávaní návrhu zákona týkajúceho sa posunutia účinnosti novej súdnej mapy uviedla, že predseda súdnej rady Ján Mazák ju ubezpečil, že súdna rada je schopná preveriť budúcich sudcov správnych súdov za týždeň, čím deklarovala, že nie je potrebné zrušiť tieto previerky a z tohto dôvodu posúvať súdnu mapu. Uvedené ubezpečenie zo strany predsedu súdnej rady bolo napriek tomu, a opäť bez vedomia členov súdnej rady, že súdna rada hlasovaním všetkým prítomných členov a prijatím uznesenia odobrila návrh ministra spravodlivosti ako celok, ktorým navrhol posunúť účinnosť súdnej mapy od 01.01.2023 a zrušiť tieto previerky. Navyše, toto „ubezpečenie“ predsedu súdnej rady nekorešponduje s tým, že previerky sudcov trvajú niekoľko mesiacov, nie týždňov, a už vôbec nie jeden týždeň. **Išlo o ubezpečenie, ktorým sa snažil zabrániť posunutiu účinnosti novej súdnej mapy, čo napokon aj sám v rámci príspevku vysielanom v televízii uviedol v súlade s názorom bývalej ministerky, že je za to, aby sa súdna mapa neposúvala.**

Predseda súdnej rady konal v rozpore s tým, čo odsúhlasila uznesením súdna rada všetkými hlasmi prítomných členov a v rozpore s tým, čo deklarovali sudcovia. Konal tak opäť bez vedomia členov súdnej rady.

14. Rezignovanie na dodržiavanie európskych štandardov nezávislosti súdnictva

Počas výkonu funkcie predsedu súdnej rady boli v súvislosti s legislatívnymi krokmi v oblasti justície vytknuté viaceré vážne nedostatky spôsobujúce obavy Európskej komisie a Európskej asociácie sudcov.

Konkrétne, Európska asociácia sudcov vydala dňa 02.09.2021 rezolúciu, v ktorej apeluje na relevantné orgány, aby vykonali kroky späť k európskym štandardom nezávislosti justície, a to najmä v súvislosti s trestným činom ohýbania práva a reformy súdnej mapy v kontexte zachovania zásady nepreložitelnosti sudcov. Rezolúcia apeluje aj na zapojenie Združenia sudcov Slovenska do reformných projektov. Európska asociácia sudcov pritom v roku 2022 uviedla, že nesúhlasí, aby predseda okresného súdu mohol od januára 2023 rozhodnúť o preložení sudcov v rámci svojho obvodu bez ich súhlasu, keďže nepreložitelnosť sudcov je dôležitým pilierom ich nezávislosti, a teda aj právneho štátu.

Predseda súdnej rady tvrdil, že zrušený súhlas Ústavného súdu Slovenskej republiky na väzobné stíhanie sudcu našiel dostatočnú náhradu v novej kompetencii súdnej rady, ktorá na návrh

stíhaného sudcu môže vysloviť nesúhlas s jeho trestným stíhaním. Nie je to pravda, pretože súdna rada môže vysloviť takýto nesúhlas až po tom, čo bude uznesenie o vznesení obvinenia právoplatné, pričom do tej doby už môže byť sudca vo väzbe a odstavený od možnosti rozhodovať vo veciach, v ktorých je zákonným sudcom.

Predseda súdnej rady nevykonala žiadne kroky na odstránenie vyššie uvedených vytýkaných zásahov a žiadnu snahu na splnenie odporúčaní Európskej komisie a Európskej asociácie sudcov. Predseda súdnej rady sa dokonca na podnet sudcu odmietol obrátiť na ústavný súd v súvislosti s napadnutím trestného činu ohýbania práva. Naopak, sám verejne konštatoval, že zmenou ústavy zostala funkčná imunita sudcov zachovaná, akurát nebude chrániť konanie sudcu, ktoré možno považovať za trestný čin.

15. Kriminalizácia celej generácie sudcov.

Predseda súdnej rady opakovane verejne aj v rámci „Právnych piatkov online“ Právnickej fakulty UMB v roku 2022 pred voľbami do súdnej rady uviedol, že nové právomoci súdnej rady spôsobili to, že začala byť vnímaná ako platný článok inštitucionálneho rámca Slovenskej republiky. Uviedol, že „v roku 2021 bolo až 34 zasadnutí súdnej rady“, čo vytvorilo dojem v spoločnosti, že pred zvolením Jána Mazáka do funkcie predsedu súdnej rady, súdna rada nepracovala a nemala svoje rešpektované postavenie. Zamlčal však, že súdna rada mala v minulosti množstvo neverejných aj verejných zasadnutí každý rok a navyše, zvýšený počet jej zasadnutí v roku 2021 bol determinovaný jej dočasnou kompetenciou realizovať voľby sudcov Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky.

Za posledné dva roky prúdili podľa neho do justície desiatky a desiatky schopných sudcov, mladá generácia, ktorá nie je zaťažovaná minulosťou, a ktorá aj pred súdnou radou demonštrovala veľmi pevné morálne ukotvenie, a teda slovenské súdnictvo smeruje k svojej dobrej povesti cez nastupujúcu mladú generáciu medzi 30 a 40 rokom veku, lebo tí začínajú chápať, že kto môže jediný vrátiť dobrú povest' súdnictva sú oni sami. V tomto kontexte uviedol aj, že **do súdnej rady už nemajú vstupovať ľudia, ktorí majú záťaž z minulosti a táto nastupujúca generácia je veľmi vítaná i v súdnej rade.** Uviedol, že **základným predpokladom, aby dopadli výsledky volieb do súdnej rady v prospech justície je to, aby sa novými členmi stali tí, ktorí v justícii reprezentujú nastupujúcu a mladšiu generáciu osobností v talári.** Lebo podľa neho **len takí sudcovia nemali a nemajú žiadnu účasť na vytváraní kriminálneho prostredia** v určitej, teraz už dobre známej časti slovenského súdnictva, **najmä stykmi s osobami typu Marián Kočner, Monika Jankovská a podobní, alebo tolerovaním zásahov do sudcovskej nezávislosti a nestrannosti.**

Uvedené konštatoval aj pred voľbami do súdnej rady vo svojich viacerých mediálnych výstupoch, čím postavil všetkých sudcov, ktorí vstúpili do justície pred viac ako dvomi rokmi, v očiach verejnosti do veľmi negatívneho svetla, ktorí mali mať v rámci kolektívnej viny účasť na vytváraní, ako sám uviedol, kriminálneho prostredia. Uvedené komunikoval navyše za situácie, že ako jediný z členov súdnej rady bol do roku 1989 členom komunistickej strany. Je potom namieste sa pýtať, akú záťaž minulosti si nesie on sám.

Ján Mazák v tejto súvislosti verejne konštatoval, že **v slovenskom justičnom prostredí „sa sudcovia, aj bývalí, masívne priznávajú ku spotvoreniu spravodlivosti, kupovaniu rozsudkov a porušovaniu celého obsahu sľubu sudcu“.** Toto jeho tvrdenie jednak porušuje prezumpciu nevinu a zároveň nie je pravdou, keďže k žiadnemu „masívnemu priznávaniu sa“ nedochádza.

Ján Mazák uvedenými výroky nie len, že znevažuje sudcov v očiach verejnosti, ale porušuje prezumpciu nevinu, hovorí o kolektívnej vine a kriminalizuje celé generácie sudcov bez akýchkoľvek dôkazov či vecných podkladov.

16. Ničím nepodložené a nepravdivé tvrdenie Jána Mazáka k hodnoteniu sudcov ako „formálne a príliš kolegiálne“.

Predseda súdnej rady po stretnutí s prezidentkou Slovenskej republiky v decembri 2021 uviedol, že **pred rokom 2020 hodnotili všetkých sudcov ako výborných, žiaden nebol hodnotený negatívne, lebo hodnotenia boli formálne, príliš kolegiálne a neprinášali žiaden reálny obraz a kvalite a kvantite sudcovskej práce. Nové hodnotiace komisie podľa neho už ukazujú zlepšený trend. Sudcovia sú už hodnotení podľa celej škály prípustného spôsobu a objavujú sa aj negatívne hodnotenia.**

Uvedené konštatovanie nemá reálny základ, súdna rada žiadnu analýzu hodnotenia sudcov nevykonala. Uvedené tvrdenie navyše vytvára v spoločnosti dojem, že všetci sudcovia hodnotení do roku 2020 sú nekvalitní a svoje dobré hodnotenie si nezaslúžili, že ich hodnotitelia neboli objektívni. K januáru 2022 boli pritom „novými hodnotiacimi komisiami“ hodnotení len štyria sudcovia ako dobrí, teda horšie ako výborní, pričom základ ich takéhoto hodnotenia vyplýva z názoru odvolacích senátov, teda tých kolegov, ktorých Ján Mazák označil za „príliš kolegiálne“ a nie z vlastnej činnosti hodnotiacich komisií, ktoré sú až teraz podľa neho objektívne.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na to, že predseda súdnej rady umožnil na stránke súdnej rady zverejniť akési „zásady hodnotenia“ sudcov, ktoré neprešli hlasovaním v súdnej rade, sú mimo zákonný rámec upravujúci hodnotenie sudcov a navyše sú prijaté členmi nových hodnotiacich komisií, ktorí nemajú právnu subjektivitu na vytvorenie takýchto zásad, aj keby boli súladné so zákonom. Nehovoriac už o tom, že zmenu týchto zásad si upravili členovia hodnotiacich komisií tak, že môžu byť zmenené iba ich „väčšinou“.

Zo stanoviska prevažnej časti kritizovaných členov hodnotiacich komisií zo dňa 20.1.2022 vyplýva, že ide o nepravdivú informáciu o činnosti týchto komisií. Hodnotiace komisie dôsledne postupovali podľa zákonných kritérií (§ 27a až § 27 h zák. č. 385/2000 Z.z. o súdoch). Vychádzali vždy zo všetkých zákonodarcom určených podkladov. Išlo o stanoviská orgánov riadenia a správy súdov, sudcovskej samosprávy, odvolacích i dovolacích senátov, zo stavu a príčin reštančných vecí, ročných štatistických výkazov uvedených v § 27 cit. zák. a vlastného prieskumu spisov vybraných náhodne. Príslušné zákonné kritéria interpretovali a aplikovali v súlade s konštantnou judikatúrou, že sa musí zabezpečiť v zmysle čl. 152 ods. 4 ústavy ústavne súladný výklad právneho predpisu, t.j. uprednostniť výklad e ratione legis (zmysel a účel zákona) pred doslovným gramatickým výkladom.

17. Zasahovanie do obsahu „Prehľadu vybraných správ, dokumentov a informácií z oblasti justície, tzv. monitoringu médií, určeného sudcom.“

Predseda súdnej rady Ján Mazák zasahuje do obsahu monitoringu určeného sudcom tým, že niektoré informácie sa na jeho pokyn stali súčasťou monitoringu a niektoré, ktoré sú voči nemu kritické, súčasťou monitoringu neboli.

Napriek tomu, že komentáre nie sú súčasťou monitoringu, **komentár Jána Mazáka uverejnený v denníku N bol ako súčasť monitoringu** zaslaný všetkým sudcom, dokonca zaradený a zverejnený na prvom mieste. Z Kancelárie súdnej rady na dotaz, prečo je v monitoringu len komentár predsedu súdnej rady a nie aj iné komentáre, ktoré sa venujú justícii, **bolo emailom oznámené, že sa tak stalo na pokyn predsedu súdnej rady.** Naopak, články zverejnené v niektorých médiách, a ktoré boli kritické buď voči nemu alebo voči bývalej ministerke spravodlivosti, sa v monitoringu nenachádzali.

Napríklad dňa 06. apríla 2022 bolo oznámené, že článok uverejnený v týždenníku Plus7 dní týkajúci sa justície sa v monitoringu nenachádza preto, že nejde o „zazdrojované médium na účely monitoringu“. Napriek tomuto tvrdeniu sa ale v monitoringu napríklad dňa 27.01.2022 nachádzal

článok uverejnený v tomto týždenníku pod názvom „Predátor?“ Nie je zrejmé, ako je to možné, ak bolo dňa 06.04.2022 tvrdené, že nejde o zazdrojované médium.

Dňa 07.04.2022 bol z rovnakého média súčasťou monitoringu článok pod názvom „Zlý sen“. Dňa 08.07.2022 už nebol súčasťou monitoringu článok z rovnakého zdroja pod názvom „Naši ľudia alebo rôzne metre - aj tak funguje súdnictvo pod Kolíkovou“. Článok, ktorý nemá súvis s justíciou a zverejnený v denníku N pod názvom „Koalícia bez SaS by musela loviť poslancov“ sa tam nachádzal.

Z uvedeného vyplýva, že **predseda súdnej manipuluje obsah monitoringu určeného a zasielaného sudcom tak, aby nebol objektívny, jeho názory a názory v jeho prospech a v prospech bývalej ministerky spravodlivosti sa tam nachádzali, tie kritické voči nim už nie.** Takýmto konaním zasahoval do možnosti sudcov byť objektívne informovanými, aby mali celkový prehľad o dianí na pôde súdnej rady, na ministerstve spravodlivosti a v justícii ako takej.

18. Verejné vyjadrenie k etike sudcu pri mimopracovných vzťahoch k novinárom

Predseda súdnej rady vo svojich verejných vyjadreniach ignoroval viacero kódexov upravujúcich správanie sudcov. Ide napríklad o

Bangalórske zásady správania sudcov prijatých Súdnou skupinou na posilnenie sudcovskej integrity v Bangalore v roku 2001 a revidovaného počas stretnutia predstaviteľov spravodlivosti za okrúhlym stolom, ktoré sa konalo v Haagu 25. a 26.11.2002. Účelom zásad je stanoviť normy etického správania sudcov koncipované tak, aby sudcom poskytovali návod a súdnictvu rámec na dohľad nad správaním sudcov. Upravujú viacero hodnôt:

- **Nezávislosť**; sudca je povinný zachovávať sudcovskú nezávislosť ako v osobných tak aj v jej inštitucionálnych aspektoch a byť v tomto smere príkladom. Sudca je povinný preukazovať a presadzovať správanie na vysokej úrovni, a to s cieľom posilnenia dôvery verejnosti v súdnictvo, ktorá je základom zachovania sudcovskej nezávislosti,
- **Nestrannosť**; sudca povinný správať sa vo svojom úrade aj mimo neho tak, aby svojim správaním udržiaval a zvyšoval dôveru verejnosti, právnickej odbornej verejnosti a účastníkov konania v nestrannosť sudcu a súdnictva. Sudca je povinný vylúčiť sa z účasti na konaní o veci, ktorú nie je schopný rozhodovať nestranne alebo u ktorej by mohol objektívny pozorovateľ získať dojem, že sudca nie je schopný rozhodnúť vec nestranne. Jedným z uvádzaných dôvodov takého vylúčenia sudcu je aj to, že sudca, alebo člen jeho rodiny má na výsledku rozhodovanej veci ekonomický záujem,
- **Integrita**; sudca je povinný sa správať tak, aby sa mu z pohľadu objektívneho pozorovateľa nedalo nič vytknúť, keďže spravodlivosť má byť nie len vykonávaná, ale musí sa aj javiť, že je vykonávaná,
- **Slušnosť**; Slušný prístup sudcu, ktorý prezentuje aj navonok, je základom výkonu všetkých činností sudcu. Sudca je pod neustálym dohľadom zo strany verejnosti, a preto musí slobodne a ochotne prijať určité osobné obmedzenia, ktoré by sa bežnému občanovi mohli javiť ako príťaž. Sudca nesmie dovoliť, aby jeho rodina alebo spoločenské a iné vzťahy nevhodne ovplyvňovali jeho postup pri výkone funkcie sudcu a jeho úsudok. Sudca nesmie využiť ani sprístupniť dôverné informácie, s ktorými sa oboznámil pri výkone svojej funkcie, na iný účel, ako je plnenie jeho sudcovských povinností. Členovia rodiny sudcu nesmú prijímať akékoľvek výhody v súvislosti s niečím, čo sudca vykonal, má vykonať alebo naopak, nemá vykonať v rámci plnenia svojich sudcovských povinností.

Londýnska deklarácia o sudcovskej etike, schválená Valným zhromaždením Európskej siete súdnych rád /ENCJ/ na stretnutí v Londýne v dňoch 2. až 4. júna 2010 pod názvom „Sudcovská etika – princípy, hodnoty a vlastnosti“ ako pokyny na správanie sa európskych sudcov. Obsahuje rovnako hodnoty - **nezávislosť, bezúhonnosť, čestnosť, dôstojnosť, nestrannosť, zdržanlivosť či diskretnosť. Sudcovská zdržanlivosť a diskretnosť zahŕňa rovnováhu medzi právami sudcu ako občana a obmedzeniami spojenými s jeho funkciou.** Ako každá osoba, má aj sudca právo na súkromný život. Jeho povinnosť zdržanlivosti mu nezabraňuje viesť normálny spoločenský život; stačí, ak si osvojí „opatrenia zdravého rozumu“, aby sa vyhol narušeniu dôstojnosti svojho úradu alebo svojej schopnosti ho vykonávať.

19. Neinformovanie súdnej rady o diani a krokoch predsedu súdnej rady v Európskej sieti súdnych rád

20. Neinformovanie súdnej rady o vyjadreniach predsedu súdnej rady v rámci konzultácie Európskej komisie pri príprave Správy o právnom štáte Slovensko 2023 a 2022

Predseda súdnej rady neinformoval, napriek opakovaným výzvam niektorých členov súdnej rady, súdnu radu ako kolektívny orgán, o jeho aktivitách a obsahu vyjadrení v štruktúrach Európskej siete súdnych rád a pri stretnutiach so zástupcami Európskej komisie pri príprave Správ o stave právneho štátu.

Tým predseda súdnej rady znemožnil ostatným členom súdnej rady prístup k informáciám potrebným na výkon mandátu, ako aj znemožnil výkon kontroly nad obsahom jeho vyjadrení, ktoré boli považované za vyjadrenie súdnej rady ako kolektívneho orgánu, avšak sa jednalo výlučne o subjektívne názory predsedu súdnej rady.

Ide o príklady toho, ako Ján Mazák, ako predseda Súdnej rady Slovenskej republiky, znevážil postavenie celej súdnej rady, dehonestoval konkrétnych sudcov alebo celé generácie sudcov. Využíval svoje postavenie k tomu, aby mnohé situácie neboli objektivizované, zasahoval do objektívnej informovanosti sudcov o diani v justícii. Konal tak aj v rozpore s tým, čo uviedol vo vyhlásení predchádzajúcom jeho zvoleniu, kde konštatoval, že

- udržanie sa súdnej rady v ústavnom poriadku predpokladá, že **všetky otázky, problémy, výzvy, sa budú riešiť bez zbytočného odkladu, bez alibizmu, bez vyhovárania sa na iné orgány verejnej moci** a bez toho, aby súdna rada sa uspokojovala len s formálnymi úkonmi, ktoré boli často krát vykonávané už iba pod tlakom verejnej mienky, občianskej spoločnosti a médií,
- súdna rada sa musí stať rešpektovaným ústavným orgánom, čo znamená, **aby súdna rada postupovala a rozhodovala za každých okolností nestranne, spravodlivo a v primeraných lehotách,**
- súdna rada by **mala vystupovať ako kolektívny ústavný orgán**, v ktorom každý člen koná a rozhoduje podľa svojho vedomia a svedomia, avšak **s vysokým stupňom zodpovednosti za riadny výkon právomoci súdnej rady ako celku,**
- všetci v súdnej rade sú zodpovední za výkon právomocí, nie len tí, ktorí boli zvolení sudcami Slovenskej republiky, ale aj tí, ktorí boli zvolení alebo menovaní zákonodarnou a výkonnou mocou,
- v týchto procesoch hrá významnú a nezastupiteľnú úlohu každý člen súdnej rady. Osobitná úloha pripadá predsedovi súdnej rady, ktorý podľa ústavy riadi a organizuje jej chod. **Zodpovednosti za efektívne riadenie a organizovanie chodu súdnej rady sa predseda v žiadnom prípade nemôže zbaviť tým, že bude tvrdiť, že má iba jeden hlas,**
- **predseda súdnej rady** musí na dennej báze dbať na riešenie problémov, otázok, podaní, návrhov a iných vecí patriacich do jej právomocí. **Vo veciach, v ktorých nie je potrebný súhlas súdnej rady musí konať bez zbytočného odkladu, a o takých veciach samozrejme musí tak isto bez zbytočného odkladu informovať celú súdnu radu,**
- predseda súdnej rady je povinný z vlastnej iniciatívy predkladať súdnej rade návrhy riešení všetkých problémov na ktoré je potrebná odpoveď, stanovisko alebo rozhodnutie súdnej rady, všetky správy, hodnotenia sa musia spracovať za hlavnej redakcie a plnej zodpovednosti predsedu súdnej rady, musia byť kritické, analytické a s návrhom konkrétnych, najmä vykonateľných a kontrolovateľných opatrení. **Návrhy riešení sa musia predkladať v rozumnej dobe, spravidla však bez zbytočného odkladu, tak aby výkon oprávnení povinností súdnej rady bol plynulý,**

- predseda súdnej rady musí dbať na to, aby nezaťažoval členov rady vecami, ktoré sadajú vybaviť mimo zasadnutí súdnej rady, avšak samozrejme **za súhlasu potrebnej väčšiny členov súdnej rady, prípadne so súhlasom súdnej rady získaným per rollam,**
- **povinnosťou predsedu súdnej rady musí byť pravidelné a úplné informovanie všetkých členiek a členov súdnej rady** o podstatnom dianí v období medzi zasadnutiami . **Členka alebo člen súdnej rady musí dostať každú požadovanú informáciu o záležitostiach, ktoré sú na stole predsedu súdnej rady,** prípadne aj s poskytnutím konkrétnych podaní, podnetov a návrhov alebo iných dokumentov,
- **predseda súdnej rady je povinný sa o všetkých záležitostiach, hoci aj neformálne, radiť so všetkými členkami a členmi súdnej rady** a zásadné problémy by sa mali riešiť takým spôsobom, že na zasadnutia súdnej rady sa už budú predkladať návrhy riešení, ktoré sa budú diskutovať len z hľadiska ich kvality, patričnosti, prípadne z hľadiska toho, ako to ktoré opatrenie by mohlo prispieť k riešeniu problému.

Na základe uvedeného preto podpísané členky a členovia súdnej rady navrhujeme, aby Súdna rada Slovenskej republiky prijala

U z n e s e n i e

Súdna rada Slovenskej republiky konštatuje, že Ján Mazák ako predseda Súdnej rady porušuje svoje zákonné povinnosti.

V Bratislave, dňa 24.08.2023

Marcela Kosová

Peter Šamko

Ayše Pružinec Eren

Dana Jelinková Dudzíková